

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 22.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790474208/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Maneer. Felix, henvendte han sig til den nys Ankomne, er Du i godt Humeur iaften?

Brillant, svarede denne.

Vel, vedblev Flint; denne Herre er Hr. Jespersen, det er Felix Bearn. Nu gaar vi hen og spise til Aften.

Jeg fulgte med, uagtet jeg i mit Hjerter fortrød, at jeg ikke havde afviist Indbydelsen; imidlertid lovede jeg ved mig selv, at afholde mig fra enhver Udsvævelse, og at fjerne mig, saasnart det lod sig gjøre. Felix tog Flint under Armen og talte ivrigt med ham.

Ja, det er godt nok, sagde denne, men glem alt dette til Desertten; jeg kan ogsaa komme frem med en Historie, som passerede mig forleden Aften, og som ikke er ganske umærkværdig.

Vi gik op paa en Restauration; Flint lod os anvise et særskilt Værelse, og gav sine Ordre til Opvarteren. Felix kastede sig saa lang han var i Sophaen, og generede sig ikke for at lægge Fødderne op med. Derpaa gav han sig til at anstille forskjellige Balanceer Øvelser med sin Stok, som hvis det var skeet i min Stue, vilde have indjaget mig en retfærdig Skræk for mine Speile og øvrige Huusgeraad. Flint satte sig ved Bordet, og underholdt sig meget behageligt ved at fløite en Vise, idet han accompanerede sig selv med at tromme med Kniv og Gaffel paa Tallerkenen. De syntes begge at have glemt min Nærværelse, og jeg tænkte netop paa at finde en Grund til at forlade dem, da Flint endelig udbrod:

Men hvorfor Pokker holder De Dem i Baggrunden? Sæt Dem ned, nu komme Varene strax.

Jeg satte mig uvilkaarligt, og lidt efter kom Opvarteren med Brød, Knive &c. samt tre Snaps. Felix foer op af Sophaen, idet han kastede sin Stok saa blindt hen fra sig, at det ikke var hans Skyld, at den ikke traf mig i Hovedet, men snarere min, der itide bukkede mig. Jeg saae nu med stum Forbauselse Flint give sig ifærd med at smøre Sennop paa et Stykke Brød, hvilket han derpaa spiste, efter at have drukket en Snaps heelt ud. Felix lod til at ville følge hans Exempel. Flint skjød den tredie Snaps over til mig med et opmuntrende Nik; men jeg skjød den fra mig, idet jeg med værdig Alvor erklærede, at jeg aldrig nød Spiritus. Det var mærkeligt at see den Virkning, som min Erklæring frembragte. Felix, der lige var i Begreb med at sætte Glasset for Munden, holdt inde, saae inqvirende til mig, vendte derpaa Ansigtet imod Flint og gjorde en løierlig Grimace, nikkede saa til mig og